

רבנו יוסף קארו

רבנו משה אלשיך

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיבו לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן צח – צריך שיהיה לו כוונה בתפלתו

ב. לא יתפלל במקום שיש דבר שמבטל כוונתו ולא בשעה המבטלת כוונתו (טור גסס ר"מ מרוטנצוג וסגסות מיימוני פרק ד' מהלכות מפלה). ועכשיו אין אנו נזהרין בכל זה מפני שאין אנו מכוונים כל כך בתפלה:

ג. יתפלל דרך תחנונים כרש המבקש בפתח ובנחת ושלא תראה עליו כמשא ומבקש ליפטר ממנה:

ד. התפלה היא במקום הקרוב ולכך צריך לזהר שתהא דוגמת הקרבן בכוונה ולא יערב בה מחשבה אחרת כמו מחשבה שפוסלת בקדשים ומעומד דומיא דעבודה וקביעות מקום כמו הקרבנות שכל אחד קבוע מקומו לשחיטתו ומתן דמו. ושלא יחוץ דבר בינו לקיר דומיא דקרבתן שהחציצה פוסלת בינו לקיר וראוי שיהיו לו מלבושים נאים מיוחדים לתפלה כגון בגדי כהונה אלא שאין כל אדם יכול לבוז על זה ומכל מקום טוב הוא שיהיו לו מכנסים מיוחדים לתפלה משום נקיות:

ה. אל יחשוב ראוי הוא שיעשה הקב"ה בקשתי כיון שכונתי בתפלתי כי אדרבה זה מזכיר עונותיו של אדם (שעל ידי כך מפשפשין במעשיו לומר בטוח הוא בזכותיו) אלא יחשוב שיעשה הקב"ה בחסדו ויאמר בלבו מי אני דל ונבזה בא לבקש מאת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אם לא מרוב חסדיו שהוא מתנהג בהם עם בריותיו:

סימן צט – דין שתוי ושכור לתפלה. ובו ג'

סעיפים

א. שתה יין כדי רביעית אל יתפלל עד שיסיר יינו ואם שתה יותר אם הוא יכול לדבר לפני המלך אם התפלל תפלתו תפלה ואם אינו יכול לדבר לפני המלך אם התפלל תפלתו תועבה וצריך לחזור ולהתפלל כשיסיר יינו מעליו. ואפילו אם עבר זמן התפלה משלים אותה בתפלה שאחריה כדין שוגג. הגה: ודין קריאת שמע כדין תפלה אבל שאר ברכות יכול לברך אף על פי שהוא שכור (ממכ"י ר"ש פרק ה"ה, סגסות מיימוני פרק ד' מהלכות מפלה):

ב. דרך מיל ושינה כל שהוא מפיגין את היין והני מילי כששתה רביעית אבל אם שתה יותר כל שכן ששינה משכרתו ודרך טורדתו והני מילי במהלך ברגליו אבל רוכב ודאי דרך מפיגה היין:

ג. כל אחד שהוא שתוי סגי ליה לפי מה שמרגיש בנפשו שיפיג יינו. הגה: ולכן אין נזהרין ביינות שלנו שאין חזקין שמתפללין אף על פי ששתה רביעית ויותר (מנומת הדגן סימן מ"ג) וכל שכן אם מתפללים מתוך סידור שבידו שאין חוששין לשכרות מעט, כן נראה לי:

סימן ק – תפלת המועד צריך לסדר. ובו סעיף אחד

א. תפלות של מועדות ושל ראש חודש צריך להסדיר תפלתו קודם שיתפלל כדי שתהא שגורה בפיו. הגה: ויש אומרים דוקא כשמתפללים על פה אבל כשמתפללין מתוך הסידור מותר דהא רואה מה שמתפלל (וכן נוהגין) (צ"ח יוסף גסס ה"ר מנוט):

סימן קא – שצריך לכיין בכל הברכות. ושיכוף להתפלל בכל לשון. ובו ד' סעיפים

א. המתפלל צריך שיכוין בכל הברכות ואם אינו יכול לכיין בכלם לפחות יכוין באבות ואם לא כיון באבות אף על פי שכיון בכל השאר יחזור ויתפלל. הגה: והאידנא אין חוזרין בשביל חסרון כוונה שאף בחזרה קרוב הוא שלא יכוין אם כן למה יחזור (טור):

ב. לא יתפלל בלבו לבד אלא מחתך הדברים בשפתיו ומשמיע לאזניו בלחש ולא ישמיע קולו ואם אינו יכול לכיין בלחש מותר להגביה קולו והני מילי בינו לבין עצמו אבל בצבור אסור דאתי למטרד צבורא. הגה: ואם משמיע קולו בביתו כשמתפלל כדי שילמדו ממנו בני ביתו מותר (טור):

ג. יש אומרים שבראש השנה ויום כיפור מותר להשמיע קולם בתפלה אפילו בצבור. הגה: וכן נוהגין ומכל מקום יזהרו שלא להגביה קולם יותר מדאי (לרשות מהר"ו):

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הנה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובנה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינהג להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.